

Naučná stezka

Velké Hydčice–Hejná–Nezamyslice

řeka Otava–Velké Hydčice

www.velkehydvice.cz
www.prachensko.org

Vážení návštěvníci

Nacházíte se na naučné stezce spojující obce Velké Hydčice, Hejná a Nezamyslice. Na 7 informačních tabulích Vám přiblížíme bohatou historii, přírodní zajímavosti a další zajímavá místa v těchto obcích a jejich okolí. Milovníci přírody a zdatnější turisté si trasu mohou prodloužit okruhem okolo vrchů Pučanka a Kozník. Okruh je značen žlutou pásovou značkou a vedle krásné přírody si na něm jistě užijete i daleké výhledy do krajiny.

Přejeme Vám nevšední zážitky a šťastné putování.

www.regen.de

Naučná stezka vznikla ve spolupráci s německým partnerským městem Regen, který od roku 2007 rozvíjí přeshraniční spolupráci s obcemi mikroregionu Prácheňsko.

Během této spolupráce se zástupci obou stran několikrát pracovní setkali a společně se zúčastnili několika kulturních akcí. Díky tomu byly zahájeny další významné aktivity spolupráce nejen jednotlivých členských obcí, ale i občanských sdružení a vzdělávacích institucí. Město Regen a mikroregion Prácheňsko byly široké veřejnosti představeny v roce 2009 úspěšným projektem propagace „Prácheňsko po celý rok zve, vítá a provádí návštěvníky Pošumavím“.

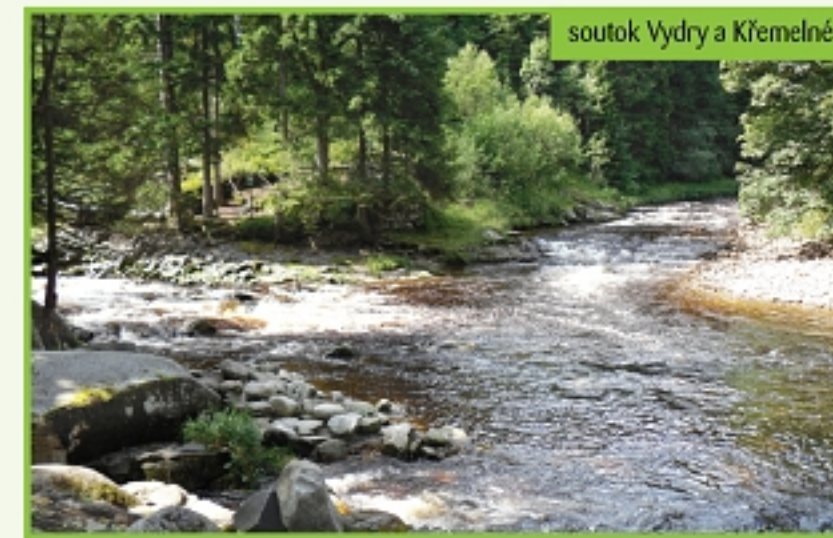
„Perla na řece“ – ne nadarmo je tak Regen nazýván. Lázeňské město ležící v srdci Bavorského lesa má po všech stránkách co nabídnout. Více informací o městě, turistické nabídce a možnostech vyžití najdete na www.regen.de. Informace na těchto stránkách jsou zpracovány i v českém jazyce.

Otava

Řeka Otava vzniká soutokem Vydry a Křemelné na Šumavě u Čeňkova Pily v nadmořské výšce 625 m. Délka toku je 113 km a končí pod hradem Zvíkov, kde se v nadmořské výšce 346 m vleává do Vltavy. Plocha povodí měří 3 788,2 km². Tato řeka bývala do konce 19. století srdcem a osou prastarého Prácheňského kraje a její jméno je pravděpodobně předslovanského původu. Roku 1867 navštívil Čeňkova Pila Bedřich Smetana a říká se, že právě Otava ho inspirovala k napsání jeho slavné symfonie Vltava.

Řeka Otava měla také odedávna celou řadu přívlastků – zlatonosná, perlorodá a také rybnoplná. Nejen Otava, ale i řada jejích přítoků oplývaly v minulosti pstruhy, lipany a lososy. Například roku 1886 bylo napočítáno, že Otavou v Sušici při tření protáhlo 600 lososů. Poslední sušický losos vážící 6 kg byl na Otavě uloven 19. 6. 1941. V minulosti byla také důležitou dopravní tepnou. Rozšířená byla i voroplavba a splavování dřeva v 18. a 19. století. Vory svázané z mohutných kmenů šumavských velikánů se plavily až do Prahy. Dnes je Otava oblíbeným cílem vodáků a její okolí zcela jistě potěší všechny milovníky romantické přírody.

soutok Vydry a Křemelné

Der Fluss Otava entsteht durch den Zusammenfluss von Vydra und Křemelná am Sägewerk Čeňkova Pila im Böhmerwald in einer Höhe von 625 m.ü.M., wobei die Stromlänge 113 km beträgt. Der Fluss Otava endet unterhalb der Burg Zvíkov, wo er in 346 m.ü.M. in die Moldau mündet. Die Fläche des Wassereinzugsgebietes beträgt 3788,2 km². Bis Ende des 19. Jahrhunderts bildete dieser Fluss das Herz und die Achse der uralten Prachener Region und sein Name verweist noch auf die vorslawische Herkunft.

Perlorodka říční (Margaritifera margaritifera)

Perlorodka je sladkovodní druh mlže z čeledi perlorodkovití, v Česku kriticky ohrožený. A přitom bývaly doby, kdy některé úseky řeky byly jimi doslova vydlážděny. První zmínky o perlorodkách v Horažďovicích jsou z roku 1594, kdy tehdejší majitel panství vydal tzv. 50 artikulů a v nich stanovil pokutu za nepovolené vybírání perel ve výši 10 kop grošů. I jinde byla nařízení velice přísná. Chyceným pytlákům vedle vysoké pokuty hrozilo useknutí ruky.

perlorodka říční

Tehdy žily perlorodky v řece ještě přirozeným způsobem, člověk do jejich života příliš nezasahoval. K plánovitému chovu došlo mnohem později. Nejprve v roce 1775, kdy bylo velké sucho, dala majitelka panství vysbírat ohrožené živočichy z vyschlého řečiště a nechala je přenést do mlýnského náhonu. Mlýnské náhony vůbec byly pro perlorodky velmi vhodným prostředím, protože voda v nich proudí stejnoměrně, v létě nevysychá a v zimě nezamrzá. A na přelomu 18. a 19. století dal nový majitel horažďovického panství vysadit v mlýnském náhonu násadu asi 10 tisíc perlorodek dovezených z Holandska. Teprve v této době je možné mluvit o cíleném chovu perlorodek.

Výlov perlorodek se konal v období léta, v pravidelných intervalech jednou za 4 roky mimo dobu rozmnožování perlorodek, měsíce června. V posledních letech, kdy perlorodek začalo ubývat, v intervalu 7–10 let. Naposledy ožil mlýnský náhon v Horažďovicích výlovem v roce 1944, kdy bylo nalezeno celkem 200 perel různé kvality.

Perly byly vždy řazeny k nejzávažnějším drahokamům, přestože jsou produktem živého organismu. Perla roste velmi pomalu, do velikosti hrášku 15–20 let. Pokud se však

perlorodka při výlovu nepoškodí a vrátí se zpět do vody živa, může během svého dlouhého života (60–80 let) vytvořit perlu ještě jednou. Velký podíl na tom, že perlorodka z našich řek začala mizet, měli i pytláci, kteří ji jednoduše rozřízli ostrým nožem a perlorodku tak zahubili. Největší podíl na úhynu perlorodky však měla čistota vody. Málolokterý živočich je na kvalitu vody citlivý tak, jako právě perlorodka. Na vyhubení se podílelo např. i plavení dřeva, regulace řek, ostraňování porostu na březích a následné zanesení dna blátem.

Pokusy o její záchranu nejsou vedeny snahou opět získávat perly, ale jde především o to, aby se zachoval živočich, který je vzácným pozůstatkem třetihorní fauny. Vždyť před 1. světovou válkou obnášel chov perlorodek v Horažďovicích 80 tisíc kusů, do roku 1929 poklesl jejich počet o více než polovinu a v roce 1936 se jich našlo už jen 10 tisíc. A dnes? Živých perlorodek, pokud by se nějaké vůbec našly, by bylo stěží několik desítek.

Die Perlmuschel ist eine Gattung von Süßwassermuscheln der Familie Margaritiferidae – in Tschechien eine sehr bedrohte Tierart. Es gab Zeiten, als mehrere Flussabschnitte so voll von ihnen waren. Man will sie retten, und nicht nur wegen ihren Perlen, es geht vor allem um die Erhaltung der Art, die ein Relikt aus der Tertiär Fauna darstellt. Die Perlmuschelzucht in Horažďovice belief sich vor dem 1. Weltkrieg um 80.000 Stk., bis 1929 sank ihre Gesamtzahl um mehr als eine Hälfte und 1936 hat man nur 10.000 Stk. gefunden. Und heute? Lebende Perlmuscheln, wenn überhaupt, könnten es kaum einige Duzend sein.

Naučná stezka

Velké Hydčice–Hejná–Nezamyslice

rýžování zlata

Vážení návštěvníci

Nacházíte se na naučné stezce spojující obce Velké Hydčice, Hejná a Nezamyslice. Na 7 informačních tabulích Vám přiblížíme bohatou historii, přírodní zajímavosti a další zajímavá místa v těchto obcích a jejich okolí. Milovníci přírody a zdatnější turisté si trasu mohou prodloužit okruhem okolo vrchů Pučanka a Kozník. Okruh je značen žlutou pásovou značkou a vedle krásné přírody si na něm jistě užijete i daleké výhledy do krajiny. Přejeme Vám nevšední zážitky a šťastné putování.

www.velkehydvice.cz
www.prachensko.org

Naučná stezka vznikla ve spolupráci s německým partnerským městem Regen, který od roku 2007 rozvíjí přeshraniční spolupráci s obcemi mikroregionu Prácheňsko. „Perla na řece“ - ne nadarmo je tak Regen nazýván. Lázeňské město ležící v srdci Bavorského lesa má po všech stránkách co nabídnout. Více informací o městě, turistické nabídce a možnostech vyžití najdete na www.regen.de. Informace na těchto stránkách jsou zpracovány i v českém jazyce.

Rýžování zlata

Rýžování zlata bylo jedním z fenoménů tohoto kraje. Zlato se rýžovalo v druhotných náplavách Otavy a jejích přítoků, kde se nacházelo ve formě drobných zlatých šupinek, kterým se říká zlatinky a jež jsou většinou okem téměř nepostřehnutelné. Při pokusu se prokázalo, že na získání 1 gramu zlata bylo v Otavě nutné vyrýžovat až 15 000 těchto zlatinek. Rýžované zlato bylo kvalitnější než zlato hornicky těžené, protože mělo větší ryzost. Odhaduje se, že z českých ložisek bylo v minulosti vytěženo až sto tun drahého kovu, z toho na rýžoviště připadá 60 %. Kromě toho jsou v otavském písku přítomny i další minerály: granát, spinel, zirkon, ilmenit, rutil, monazit, turmalín, magnetit, scheelit, beryl, apatit, topas, titanit, safír a řada dalších.

pozůstatky sejpů mezi Žichovicemi a Velkými Hydčicemi

Hlavní zlatonosné území se rozkládalo v údolí Otavy za Annínem. Nejrozsáhlejší rýžoviště s velkými sejpy je dodnes patrné mezi Dlouhou Vsí a Sušicí, Žichovicemi a Velkými Hydčicemi. Další velká rýžoviště se nacházela u obce Čepice a od Horažďovic přes Strakonice až do Písku.

První zlatý boom se odehrál v průběhu doby bronzové, kdy se zlato stalo šperkem privilegovaných jedinců. Zlaté předměty se ve větším množství začaly objevovat především v první polovině 2. tisíciletí př. n. l. jako součást pohřebních výbav.

Druhý zlatý boom byl zaznamenán během osídlení Čech Keltů, což naznačují nálezy zlatých předmětů na Písecku a zlatých mincí na Sušicku a Kašperskohorsku. Odhaduje se, že Keltové získali z českých ložisek zlata asi 17 tun vzácného kovu, který využili zejména pro ražbu mincí a české zlato se tak dostávalo za hranice, např. na území dnešního Německa, Srbska, Švýcarska i do střední Itálie. Od 6. století se zde usadili Slované, kteří prokazatelně také rýžovali zlato na rozsáhlých plochách kolem Otavy a zakládali rýžovnické osady.

Třetí zlatý boom nastal ve vrcholném středověku během 12.–14. století. Rýžování v Pootaví dokládají písemné zprávy ze 14. století. Např. v roce 1345 potvrzuje Jan Lucemburský městu Sušici jeho právo na tamní rýžoviště.

Rýžování i hlubinná těžba zlata se dodnes odráží v řadě některých pomístních a místních jmen, jakož i v názvech některých vodních toků. Haldy přerýžovaného štěrku a písku lidé nazývali sejpy nebo hrubata, v německém jazyce Seifen.

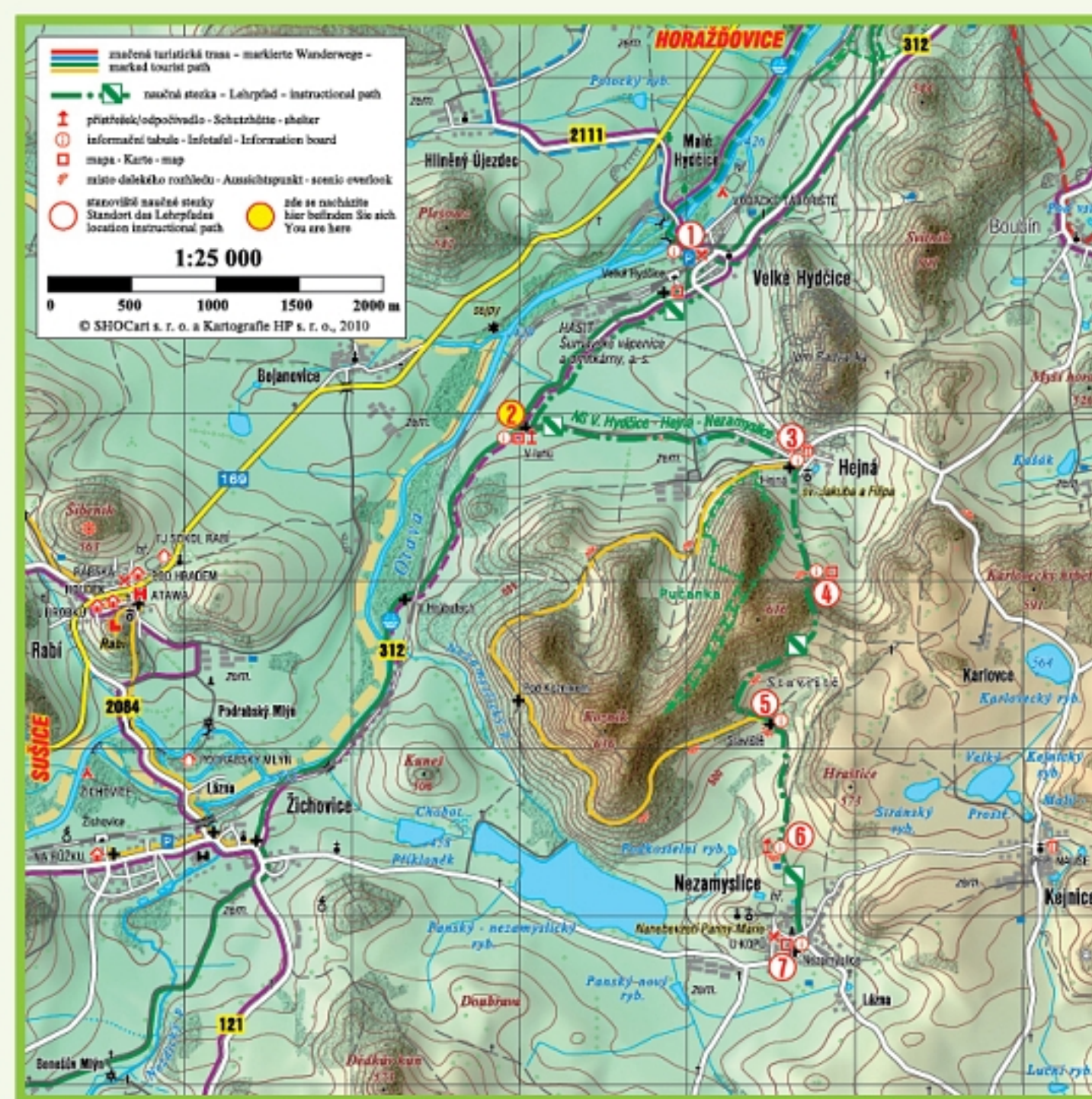
Rýžovníci na své dřevěné splavy přiváděli pomocí jednoduchých náhonů vodu, která unášela nasypávaný zlatonosný

šterkopísek. Všechny spáry splavu se utěšňovaly lodyhami konopí, aby se zamezilo úniku vody i zlatonosného materiálu. Šterkopísek se prohraboval a těžké zlato se zachycovalo v chlupech ovčí kůže, která byla připevněna na dně splavu. Kůže se pak dlouho propírala v necičkách, kde se zachycené zlaté šupinky vyplavily. Rýžovníci tak po sobě zanechávali haldy přerýžovaného materiálu a znehodnocovali často i kvalitní zemědělskou půdu. Ta se v pozdějším období často rekultivovala. Na Sušicku byla takto například zlikvidována řada rýžovišť v osmdesátých letech 20. století, zejména podél Ostružné za účelem výsadby osik potřebných pro výrobu sirek. Poslední zbytky rýžovišť by se měly důsledně chránit a to nejen pro jejich historickou hodnotu. Jsou dnes nedílnou součástí kulturní krajiny a místem častého výskytu vodních a rašelinových rostlin a celé řady živočichů.

model rýžování zlata

Die Goldwäscherei war eines der Phänomene dieser Region. Das Gold wurde in den sekundären Anschwämmungen des Otavas und dessen Zuflüssen gewaschen. Es befand sich in Form von feinen Schüppchen, die man zlatinky in Böhmen nannte, und die mit dem Auge kaum sichtbar waren. Die letzten Goldseifenreste sind zu schützen und dies nicht nur für ihren historischen Wert. Sie sind heutzutage der untrennbare Bestandteil der Kulturlandschaft und ein Platz, wo viele Tierarten sowie Wasser- und Moorpflanzen vorkommen.

Naučná stezka

Velké Hydčice–Hejná–Nezamyslice

Hejná

Vážení návštěvníci

Nacházíte se na naučné stezce spojující obce Velké Hydčice, Hejná a Nezamyslice. Na 7 informačních tabulích Vám přiblížíme bohatou historii, přírodní zajímavosti a další zajímavá místa v těchto obcích a jejich okolí. Milovníci přírody a zdatnější turisté si trasu mohou prodloužit okruhem okolo vrchů Pučanka a Kozník. Okruh je značen žlutou pásovou značkou a vedle krásné přírody si na něm jistě užijete i daleké výhledy do krajiny. Přejeme Vám nevšední zážitky a šťastné putování.

www.sumavanet.cz/hejna
www.prachensko.org

Naučná stezka vznikla ve spolupráci s německým partnerským městem Regen, který od roku 2007 rozvíjí přeshraniční spolupráci s obcemi mikroregionu Prácheňsko. „Perla na řece“ - ne nadarmo je tak Regen nazýván. Lázeňské město ležící v srdci Bavorského lesa má po všech stránkách co nabídnout. Více informací o městě, turistické nabídce a možnostech vyžití najdete na www.regen.de. Informace na těchto stránkách jsou zpracovány i v českém jazyce.

Hejná

První známá písemná zmínka o obci Hejná je z roku 1045, kdy kníže Břetislav I. věnoval břevnovskému klášteru 17 vesnic z Prácheňského kraje a mezi nimi i Hejnou. Tomuto klášteru právně ves náležela až do roku 1543, i když od roku 1420 byla na základě rozhodnutí krále Zikmunda v zástavní držbě pánů Švihovských z Rýzemberka. Správním centrem kraje byl královský hrad na nedaleké Práchni, který v roce 1315 daroval král Jan Lucemburský Bavorům ze Strakonice.

kostel sv. Jakuba a Filipa

Zdejší poddaní měli povinnost odvádět poplatky z píce, vajec, sýrů a drůbeže. Většinu obcí v okolí zbavil této povinnosti roku 1346 jeden z majitelů Práchně a Horažďovic Vilém ze Strakonice. Pouze Hejná a Nezamyslice platily až do počátku 18. století tzv. opicné, tedy daň z píce. Některé prameny uvádějí pojem „opečné“, tedy daň z pece. K tomuto pojmu se váže známá pověst o opici pana Půty Švihovského, za jejíž zabití prý museli hejenští odvádět tzv. „opičné“, čili opičí daň. Této povinnosti zbavila obec na věčné časy teprve v roce 1714 hraběnka Klára Bernardina Šternberková, tehdejší majitelka panství.

Období třicetileté války bylo pro Hejnou stejně nelehké, jako pro celou zemi. Krajem táhla císařská i nepřátelská vojska provázená vražděním, vypalováním domů, rekvizicemi, válečnými kontribucemi a hladomory. Do toho ještě přišly neúrody, hlad a morové epidemie. Nekatolíci byli pronásledováni a mnoho jich opustilo svou vlast. Tři čtvrtiny pozemků v Čechách změnily díky konfiskacím majitele a pro nedostatek pracovních sil ještě byla utužována robota na panstvích. V roce 1679 vypukl v Čechách další hladomor, na jehož následky zemřely tisíce lidí. V témže roce bylo také velké sucho a následující rok byla zničena úroda velkým krupobitím. V srpnu 1693 zasáhl celou Evropu ničivý nálet ohromného množství stěhovavých sarančat, který postihl i jižní a západní Čechy.

Začátkem 20. století pracovala v obci řada spolků. V roce 1905 vznikl Spořitelna a záložní spolek pro Hejnou a okolí a v roce 1908 byl založen Sbor dobrovolných hasičů. Od roku 1907 zde byla i obecní knihovna a činnost vyvíjeli i divadelní ochotníci. Působily zde i další spolky, např. Místní odbor Národní jednoty Pošumavské, Národní střelecká jednota, Honební spolek a Lesní družstvo. V roce 1902 byla v obci zřízena dvoutřídní obecná škola. Do té doby navštěvovaly děti školu v Nezamyslicích. Zpočátku se vyučovalo v jednotlivých staveních. Teprve v roce 1903 byla postavena vlastní budova školy. Škola v Hejně byla zrušena v roce 1970.

V polovině 13. století byl na svahu vrchu Pučanky postaven románsko-gotický kostel sv. Jakuba a Filipa. Kostel je jednoduchá jednolodní stavba a původně byl zasvěcen jen sv. Jakubovi Většímu.

Presbytář je sklenut renesanční hřebínkovou klenbou a dochovaly se i pozdější barokní úpravy. Původně patřil hejenský kostel do farnosti maloborské, od roku 1787 byla Hejná přidělena k farnosti nezamyslické. V obci stojí obdélná kaplička s půlkruhovým závěrem z 18. století zasvěcená sv. Janu Nepomuckému a boží muka pravděpodobně z 18. století.

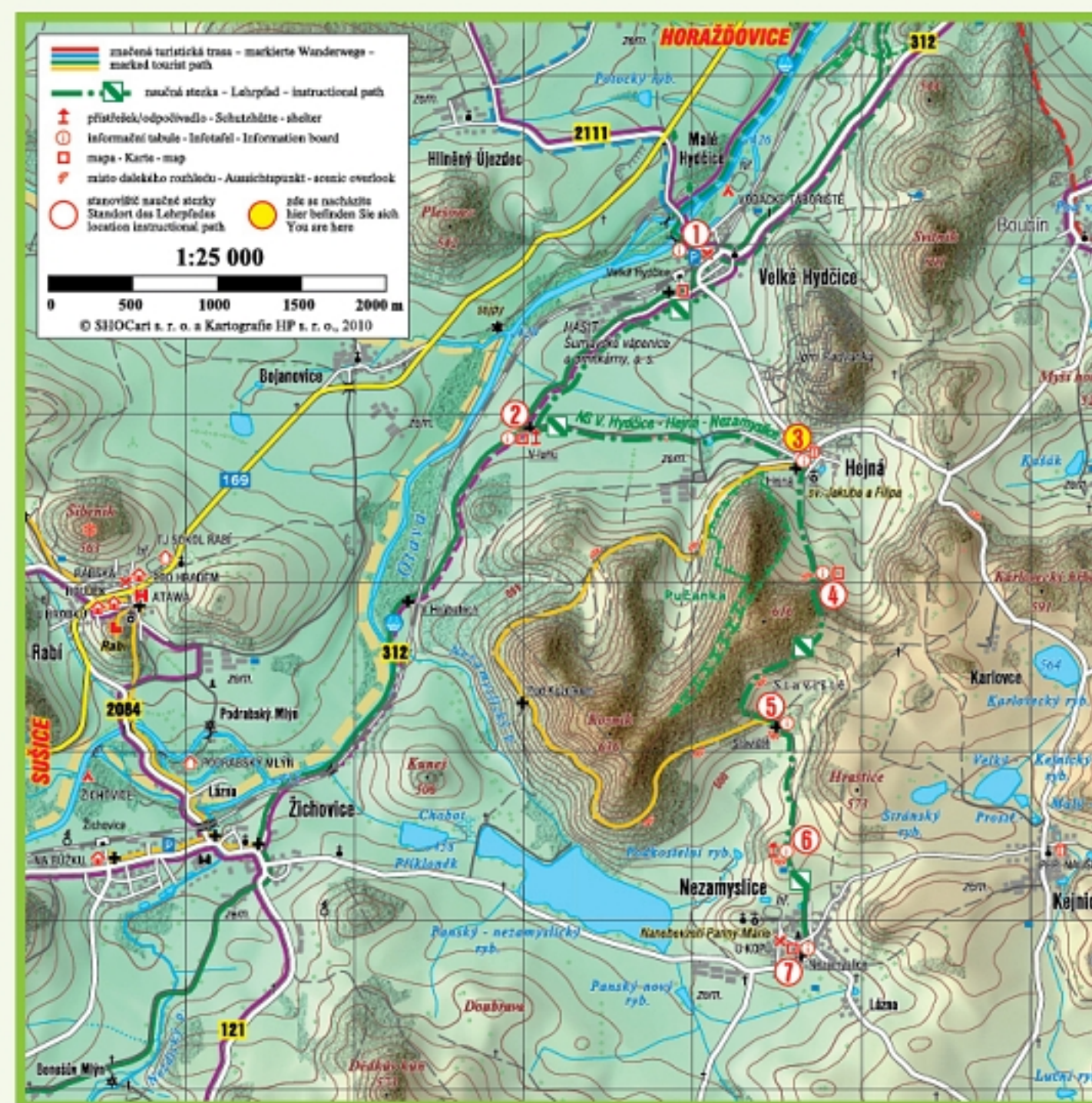
V okolí Hejně se nachází stará památná rýžoviště zlata, nedaleko teče řeka Otava s bohatou historií voroplavby, perel a lososů, je zde i vápenkářská tradice.

Hejná má od roku 1998 i svůj znak: červeno-zeleně rozdělený štít, vlevo v červeném poli tři šikmo položené stříbrné ostrve nad sebou, každá o třech sucích, vpravo v zelené části zkřížené stříbrné špičáky. Zelená barva znázorňuje lesy v okolí Hejně, špičáky jsou symbolem hejenského vápencového lomu, který byl důležitým prvkem v životě obce. Ostrve připomínají, že Hejná patřila břevnovskému klášteru benediktinů.

pohled na Hejnou

Die erste schriftliche Erwähnung der Gemeinde Hejná bezieht sich auf das Jahr 1045. In der Hälfte des 13. Jahrhunderts wurde die romanisch-gotische Kirche der Hln. Jakob und Filip am Berg Pučanky erbaut. Im Ort steht eine längliche, dem Hl. Johannes von Nepomuk geweihte Kapelle aus dem 18. Jahrhundert und die Passionssäule, die wahrscheinlich auch im 18. Jahrhundert erbaut wurde. In der Umgebung von Hejná befinden sich alte Goldseifen, nicht weit von hier fließt der Otava mit seinen reichen Flößergeschichte und mit vielen Perlen und Lachsen. Der Ort hat auch eine lange Kalkbrennereitradition.

Naučná stezka

Velké Hydčice–Hejná–Nezamyslice

vápencové lomy v Hejně

www.sumavanet.cz/hejna
www.prachensko.org

Vážení návštěvníci

Nacházíte se na naučné stezce spojující obce Velké Hydčice, Hejná a Nezamyslice. Na 7 informačních tabulích Vám přiblížíme bohatou historii, přírodní zajímavosti a další zajímavá místa v těchto obcích a jejich okolí. Milovníci přírody a zdatnější turisté si trasu mohou prodloužit okruhem okolo vrchů Pučanka a Kozník. Okruh je značen žlutou pásovou značkou a vedle krásné přírody si na něm jistě užijete i daleké výhledy do krajiny.

Přejeme Vám nevšední zážitky a šťastné putování.

www.regen.de

Naučná stezka vznikla ve spolupráci s německým partnerským městem Regen, který od roku 2007 rozvíjí přeshraniční spolupráci s obcemi mikroregionu Prácheňsko.

Během této spolupráce se zástupci obou stran několikrát pracovní setkání a společně se zúčastnili několika kulturních akcí. Díky tomu byly zahájeny další významné aktivity spolupráce nejen jednotlivých členských obcí, ale i občanských sdružení a vzdělávacích institucí. Město Regen a mikroregion Prácheňsko byly široké veřejnosti představeny v roce 2009 úspěšným projektem propagace „Prácheňsko po celý rok zve, vítá a provádí návštěvníky Pošumavím“.

„Perla na řece“ – ne nadarmo je tak Regen nazýván. Lázeňské město ležící v srdci Bavorského lesa má po všech stránkách co nabídnout. Více informací o městě, turistické nabídce a možnostech vyžití najdete na www.regen.de. Informace na těchto stránkách jsou zpracovány i v českém jazyce.

vápencový lom Radvanka u Hejné

Vápencové lomy v Hejně

(zdroj: publikace „Hejná, historie obce“)

Když byla v roce 1888 dokončena zdejší železniční trať, získala obec Hejná dobré spojení na Sušici a Klatovy a také na Plzeň a Strakonice. Tehdy si společníci Karel Falkenberg a Jaroslav Fůrst pronajali od obce vrch Radvanku, horaždovický podnikatel Alexandr Kohn vrch Pučanku a těžili zde vápenec. Okolí Hejné je na přírodní vápenec bohaté a zdejšímu vápenci se říkalo „šumavský mramor“.

Po Falkenbergově smrti se Fůrst spojil s podnikatelem Františkem Trnkou a společně postavili ve Velkých Hydčicích pec na pálení vápna. Nakonec prodal Fůrst svůj podíl ve firmě Trnkovi a ten se svým bratrem založil společnou firmu „Bratři Trnkové“. Kámen se v té době lámal na Radvance i na Pučance. Jakost vápna byla dobrá, firma se rozrůstala a v roce 1892 postavila ve Velkých Hydčicích novou šestnáctikomorovou pec na pálení vápna, která nahradila starší plynovou pec. V roce 1903 se závod rozšířil o další čtrnáctikomorovou pec.

Po vypršení smlouvy o pronájmu v roce 1899 si obec Hejná lomy opět pronajala a v nové smlouvě si kromě vysokého ročního nájmu vymínila i další výhodné podmínky, např. odběr určitého množství vápna pro obec zdarma, přednostní právo na práci pro místní obyvatele, lámání kamene na stavby domů zdarma. Firma byla také povinna uhradit veškeré případné škody způsobené těžbou. Výnos z obecních lomů stačil pokrýt veškerá obecní vydání po dlouhá období, nevybírala se tak obecní daň.

Během první světové války byla práce v lomu omezena, ale po skončení války opět pokračovala. V roce 1921 byl lom Radvanka opět pronajat až do roku 1944.

Více než 40 let se v obecním lomu u Hejné pracovalo

nepřetržitě. V roce 1933 obec převzala lomy do své správy. V roce 1949 se obecní vápencové lomy a lom na štěrk u Karlova změnil na komunální podnik Vápencové lomy obce Hejná. Přes nesouhlas MNV v Hejně se v roce 1950 lomy v majetku obce Hejná znárodnily a od roku 1950 se začlenily do národního podniku Šumavské vápenice se sídlem v Sušici. Takto znárodněné obecní lomy se již nikdy do majetku obce nevrátily. V roce 1965 byl dobývací prostor omezen pouze na Radvanku. Pučanka jako přírodní rezervace neměla být dále ohrožována těžbou.

Ve Velkých Hydčicích byla od roku 1960 budována moderní mlýnice vápenců o kapacitě 60 tisíc tun ročně, drtírna a třídírna. Výstavba samotné vápenky je datovaná v letech 1969–1974. Stará vápenka ve Velkých Hydčicích byla zbourána v roce 1971. Důležité bylo také zajištění bezpečnosti obyvatel Hejné při odstřelu. Z bezpečnostních důvodů se musely odstřely předem oznamovat a ohlašovat sirénou. Při komorových odstřelech musela firma na vlastní náklady zajistit odvoz starých a nemocných obyvatel z ohroženého prostoru.

Po roce 1990 byla vápenka Velké Hydčice privatizována německou firmou Hasit a výroba byla zaměřena kromě

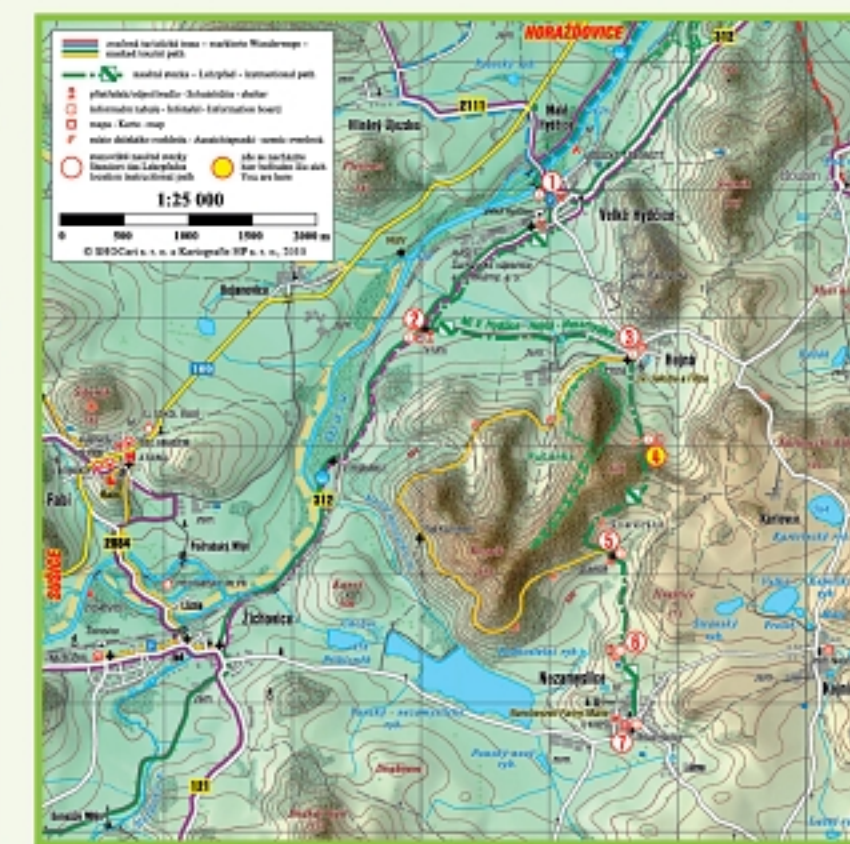

pohled na vápenku ve Velkých Hydčicích

vápenného hydrátu a mletého vápna hlavně na suché omítkové a maltové směsi.

Vápenec z lomu na Radvance je většinou středně zrnitý, ale často se v lomu objevuje vápenec hrubozrnitý a menší plochy tvoří vápenec jemnozrnitý až celistvý. Také mineralogicky je lom na Radvance velmi pestrý. Nejčastějším minerálem je zde kalcit. Najít zde můžeme i narůžovělý dolomit, ankerit i mléčný křemen. Nejzvláštnějším minerálem je palygorskite, tzv. skalní kůže. Často se zde vyskytuje krystalovaný pyrit. V hrubozrnitých vápencích lze objevit diopsid, hnědozelený tremolit, hnědočervenou slídu flogopit a mastek. V jemnozrnitých vápencích patří mezi nejzajímavější minerály spinel. Výčet minerálů, které se vyskytují v lomu na Radvance, je samozřejmě mnohem širší. Uvedeny byly pouze ty nejtypičtější a nejzajímavější.

Mit dem Abbau in den Kalksteinbrüchen wurde im 1888 angefangen. Der Kalkstein vom Bruch Na Radvance ist vor allem mittelkörnig, aber grobkörniger Kalkstein kommt auch in diesem Bruch vor, wobei feinkörniger und massiver Kalkstein an kleineren Flächen auch zu finden ist. Unter dem Gesichtspunkt der Mineralogie ist der Bruch Na Radvance sehr vielfältig. Das hiesige häufigste Mineral ist der Kalzit. U.a. sind es der leicht rosa Dolomit, Ankerit und Milchquarz. Das merkwürdige Mineral ist der Palygorskite, die sog. Felshaut. Die Aufzählung aller Mineralien, die im Bruch Na Radvance vorkommen, ist natürlich breiter. Hier wurden nur die meist charakteristischen und die interessantesten erwähnt.

Naučná stezka

Velké Hydčice–Hejná–Nezamyslice

pod Pučankou

Vážení návštěvníci

Nacházíte se na naučné stezce spojující obce Velké Hydčice, Hejná a Nezamyslice. Na 7 informačních tabulích Vám přiblížíme bohatou historii, přírodní zajímavosti a další zajímavá místa v těchto obcích a jejich okolí. Milovníci přírody a zdatnější turisté si trasu mohou prodloužit okruhem okolo vrchů Pučanka a Kozník. Okruh je značen žlutou pásovou značkou a vedle krásné přírody si na něm jistě užijete i daleké výhledy do krajiny. Přejeme Vám nevšední zážitky a šťastné putování.

www.hsd.cz/ounezamyslice
www.prachensko.org

Naučná stezka vznikla ve spolupráci s německým partnerským městem Regen, který od roku 2007 rozvíjí přeshraniční spolupráci s obcemi mikroregionu Prácheňsko. „Perla na řece“ - ne nadarmo je tak Regen nazýván. Lázeňské město ležící v srdci Bavorského lesa má po všech stránkách co nabídnout. Více informací o městě, turistické nabídce a možnostech vyžití najdete na www.regen.de. Informace na těchto stránkách jsou zpracovány i v českém jazyce.

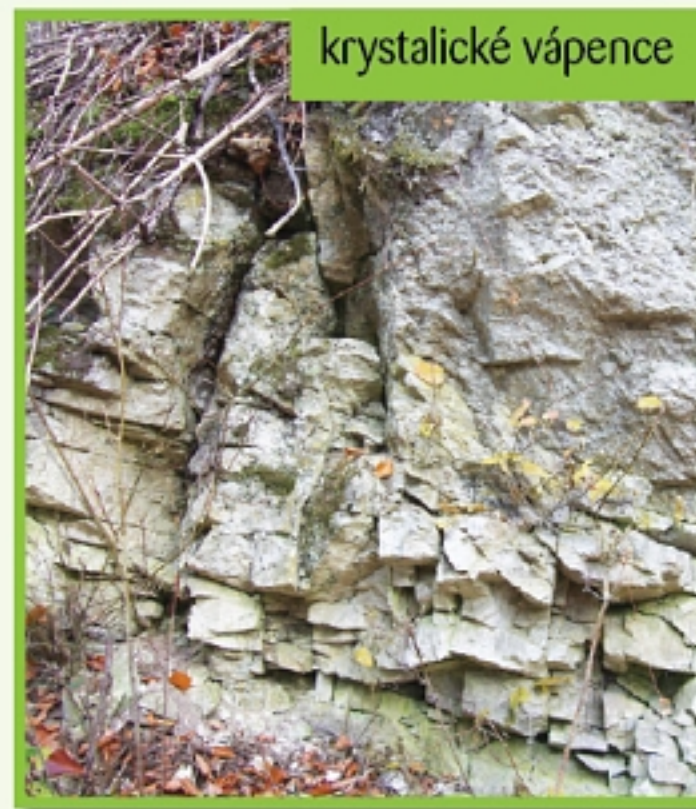
Krajina a příroda Pošumaví

Oblast Pošumaví je charakteristická písčitymi nivami vodních toků a velkými ložisky vápenců. Krajina je kulturní a vyvážená. V lesích převažují kulturní smrčiny a zbytky bučin na vápencích, které se vyskytují na četných místech na Otavě mezi Sušicí a Horažďovicemi. Ostrůvky podél Otavy tvoří také neogenní písky, štěrky a jíly. Reliéf krajiny má charakter vrchoviny, která se od Šumavy zvolna svažuje do nitra Čech. Údolí jsou široká a otevřená, podnebí je poměrně teplé a relativně suché.

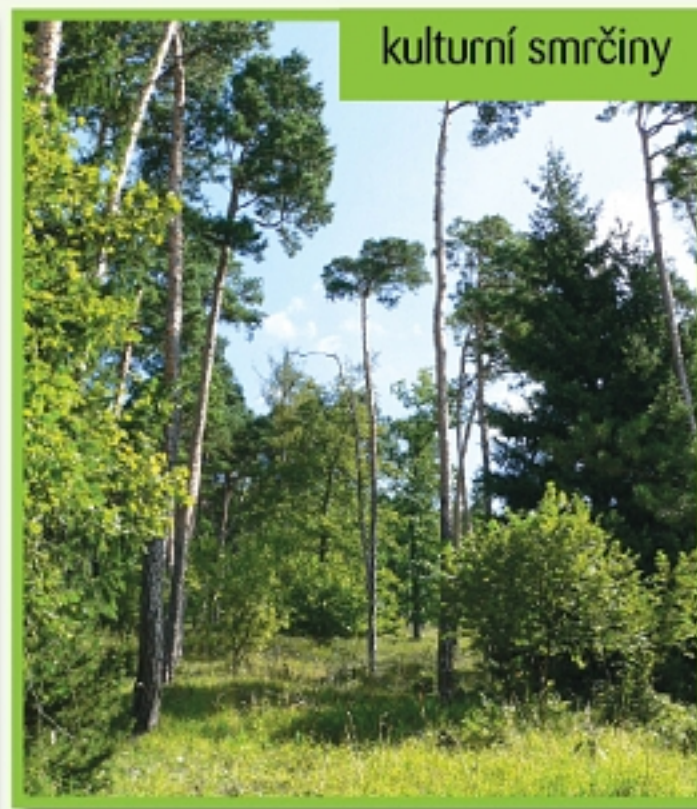

pohled na vrch Kozník od Nezamyslického rybníka

Nejstarší doklady o pobytu člověka ve zdejší oblasti jsou z období mladší a střední doby kamenné, kdy sem první skupiny lovců pronikaly proti proudu řeky Otavy. Výrazný rozvoj osídlení nastal ve střední a mladší době bronzové a kontinuita sídel z této doby přetrvala mnohde až do počátků doby laténské. Ale po krátkém období keltské kolonizace na mnoha místech stopy osídlení mizí. Od 8. století pronikají do oblasti první Slované. K výraznému rozvoji osídlení dochází především v 11. a 12. století. Zejména díky vyšší šlechtě (Bavorové ze Strakonice) a církvi (Břevnovský klášter na Sušicku a Horažďovicu) probíhala mohutná kolonizace zdejší krajiny. Ve 13. a 14. století zde panovník zakládá královská města (po roce 1273 Sušice) a královské hrady (Prácheň) a panovníka napodobuje šlechta (Horažďovice). Síť vesnic a měst dostala trvalou podobu v 18. století.

krystalické vápence

kulturní smrčiny

Silné ovlivnění lesů pastvou a jinou hospodářskou činností se projevilo časem poklesem výskytu původního buku v lesních porostech a většina lesů je dnes přeměněna na kulturní porosty. Na nelesní půdě je značný podíl luk a pastvin, ovšem často opuštěných nebo zmeliorovaných. V důsledku zemědělských úprav docházelo k ochuzování zdejší flóry i fauny.

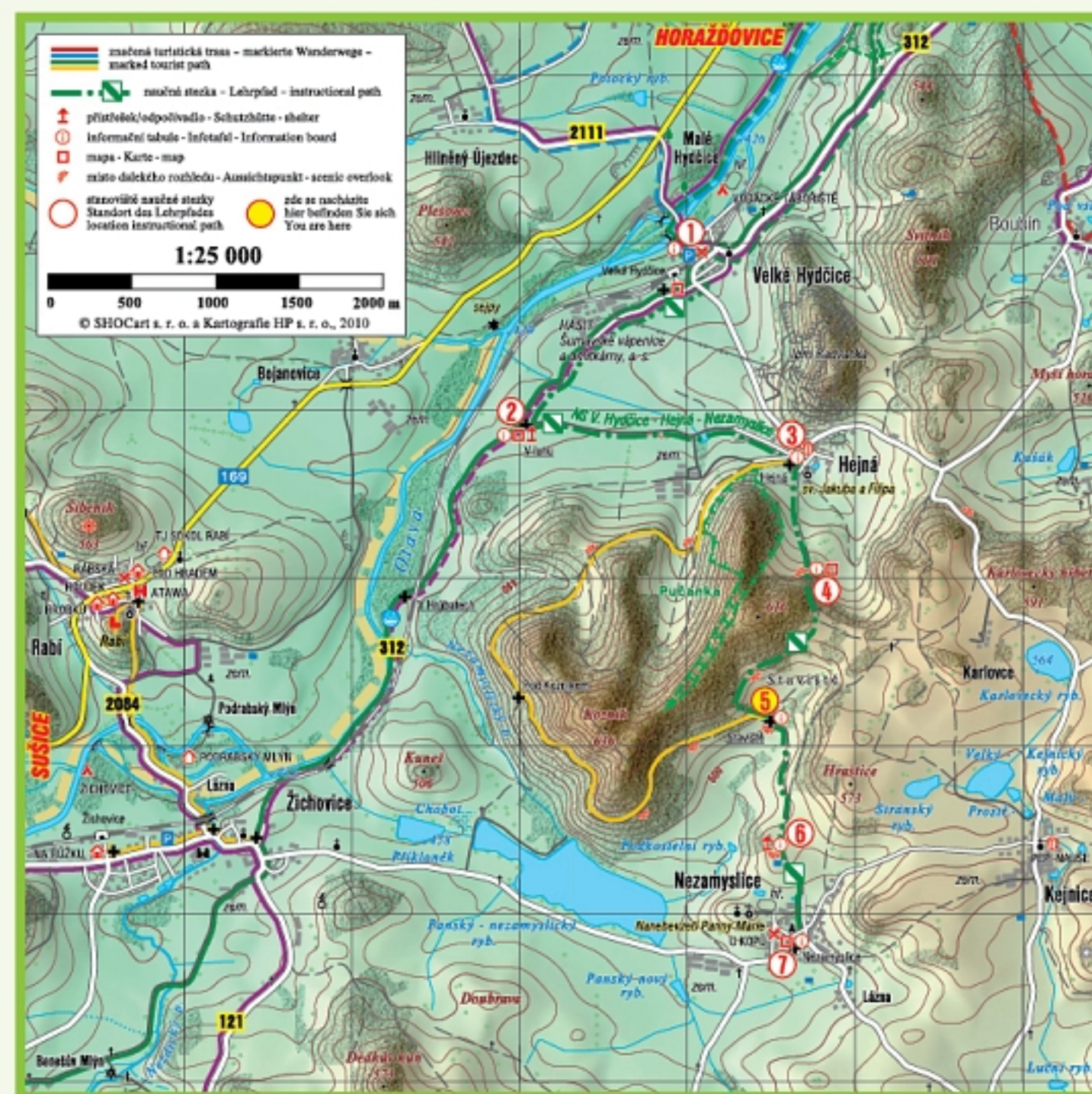
Kvůli ochraně lesních i nelesních rostlinných a živočišných druhů

byla v této oblasti v roce 1948 vyhlášena přírodní rezervace Pučanka u Hejné. Pučanka, vápencový vrch s teplomilnou květenou, byla první rezervací na Horažďovicu a rozkládá se na ploše 24,77 ha v nadmořské výšce 486–613 m. Většinu rezervace pokrývá listnatý les s převahou buku lesního. Ostatní části tvoří kulturní smrčiny, porosty borovice lesní a borovice černé, křoviny a vegetace mělkých suchých půd. Podkladem jsou krystalické vápence dosahující tloušťky přes 300 m. Také zastoupení rostlin je pestré. Najít zde můžeme například sasanku lesní, krušík tmavočervený, okrotici bílou a červenou, zimozrázek nízký, lýkovec jedovatý, lilii zlatohlávek, orlíček obecný a vemeník dvoulistý. Z hlediska zoologického zde byl zjištěn výskyt značného počtu druhů bezobratlých živočichů, z hmyzu se zde vyskytuje např. čmelák skalní, lesní a zemní. Z ptactva se zde vyskytují běžné druhy, např. poštolka obecná, žluna šedá, strakapoud velký i malý, pěnice slavíková i černohlavá, budníček lesní a budníček větší, sýkora babka, sýkora modřinka i sýkora koňadra, brhlík lesní, šoupálek dlouhoprstý.

Území Pučanky důkladně prozkoumal a popsal zdejší vynikající florista Josef Vaněček (1910–2001), který žil v Hejně od roku 1939 a na zdejší škole byl řídícím učitelem. Vypracoval návrh na ochranu této zajímavé lokality a později inicioval i ochranu Práchně u Horažďovic.

Protáhlý vápencový hřeben Pučanky se táhne od Hejné jižním směrem. Jižní výběžek navazuje úzkým sedlem na vrch Kozník, jehož zalesněný vrchol se zrcadlí v hladině Nezamyslického rybníka. Historik August Sedláček uvádí, že pravděpodobně na vrcholu Kozníku se nacházela zaniklá ves Kravolusice, připomínaná v roce 1045. Obyvatelé Kravolusice se živilí prací v lese, pálením mlířů a výrobou kolomazí. Dle pochmurné pověsti tato ves zanikla násilně po nájezdu loupežnických hord.

Kolem vrcholu Kozníku vede lesní cesta, z níž se nám naskytne několik zajímavých výhledů na Nezamyslice a předhůří Šumavy. Na západní straně se otevírají netradiční pohledy směrem na Velké Hydčice a dále do vnitrozemí. I tato cesta, která je značená žlutou pásovou značkou, nás nakonec dovede do Hejné.

Naučná stezka

Velké Hydčice–Hejná–Nezamyslice

vyhlídka

na Nezamyslice a okolí

Vážení návštěvníci

Nacházíte se na naučné stezce spojující obce Velké Hydčice, Hejná a Nezamyslice. Na 7 informačních tabulích Vám přiblížíme bohatou historii, přírodní zajímavosti a další zajímavá místa v těchto obcích a jejich okolí. Milovníci přírody a zdatnější turisté si trasu mohou prodloužit okruhem okolo vrchů Pučanka a Kozník. Okruh je značen žlutou pásovou značkou a vedle krásné přírody si na něm jistě užijete i daleké výhledy do krajiny. Přejeme Vám nevšední zážitky a šťastné putování.

www.hsd.cz/ounezamyslice
www.prachensko.org

Naučná stezka vznikla ve spolupráci s německým partnerským městem Regen, který od roku 2007 rozvíjí přeshraniční spolupráci s obcemi mikroregionu Prácheňsko. „Perla na řece“ - ne nadarmo je tak Regen nazýván. Lázeňské město ležící v srdci Bavorského lesa má po všech stránkách co nabídnout. Více informací o městě, turistické nabídce a možnostech vyžití najdete na www.regen.de. Informace na těchto stránkách jsou zpracovány i v českém jazyce.

Vyhlídky nad Nezamyslicemi (zleva doprava)

Klostermannova rozhledna na Javorníku

Autorem myšlenky postavit na 1 066 m vysokém vrcholu Javorníku rozhlednu byl šumavský spisovatel Karel Klostermann. Dne 26. 7. 1914 svolal schůzku přátel, na niž se měla stavba dřevěné rozhledny projednat. Další jednání však zmařila mobilizace a první světová válka. Později se záměru na stavbu rozhledny ujala Kašperskohorská skupina Národní jednoty pošumavské spolu s Klubem českých turistů. Autorem nového projektu i samotné stavby byl sušický architekt Karel Houra, který již v roce 1934 postavil během 3 měsíců rozhlednu na Svatoboru.

Pro veřejnost byla 18,5 m vysoká rozhledna na Javorníku otevřena 28. srpna 1938. Měsíc nato však přišla další mobilizace a po odtržení Sudet v roce 1939 se Javorník stal až do roku 1945 nejvyšší horou Čech. Hranice Protektorátu Čechy a Morava probíhala tehdy hned za rozhlednou, která v průběhu druhé světové války sloužila německému vojsku jako protiletadlová pozorovatelna. Po válce pak opět sloužila k turistickým účelům. Koncem 70. let však začaly přerůstat vyhlídkovou část rozhledny kdysi nízké okolní smrky a rozhledna se tak stala nefunkční.

Po rekonstrukci a nástavbě v letech 2002–2003 byla rozhledna slavnostně znovuotevřena 5. července 2003. Současná rozhledna měří 39,6 m a na vrchol vede 197 schodů.

Domoraz

Vesnička na protějším kopci leží v nadmořské výšce 515 m. Do vesnice vede pouze jedna asfaltová silnice, a to z 1 km vzdálených Nezamyslic. Ve středu obce stojí kaplička sv. Anny a když projdeme celou obec, narazíme na půvabná boží muka při polní cestě.

Škola

Budova místní školy stojí v těsném sousedství kostela, po rekonstrukci dokončené v roce 2006 slouží jako bytový dům. V těchto místech stával kdysi benediktinský klášter, který byl vypleněn husity v roce 1420 a nebyl již obnoven. Nezamyslickou školu v letech 1854–1855 navštěvoval spisovatel Karel Klostermann, jehož otec v té době působil jako osobní lékař knížete Gustava Jáchyma z Lamberka v Žichovicích. Na dobu svého dětství strávenou v nedalekých Žichovicích a na školní docházku do nezamyslické školy vzpomíná Karel Klostermann ve svých pamětech „Červánky mého mládí“.

Kostel Nanebevzetí Panny Marie

Farní kostel Nanebevzetí Panny Marie byl postaven ve 13. století v románském slohu a přestavěn ve 14. století. Hlavní a boční lodě jsou sklenuty pozdně gotickou diamantovou klenbou, která patří mezi stavební klenoty architektury. V první polovině 18. století byl kostel zbarokizován. Skutečným uměleckým vrcholem je bohatě polychromovaná dřevorezba Nezamyslické Madony z doby kolem roku 1450.

Svatobor

Hora Svatobor, která je vysoká 845 m. n. m., se tyčí nad historickým městem Sušicí. Na jejím vrcholu jsou hned tři věže – dva telekomunikační stožáry a štíhlá kamenná rozhledna. Tato rozhledna je již druhá, která byla na Svatoboru postavena. První,

25 metrů vysoká, byla otevřena v roce 1900 a o její výstavbu se zasloužil Klub českých turistů ze Sušice spolu s Okrašlovacím spolkem. Rozhledna se časem kvůli nestabilnímu podloží začala naklánět k severovýchodu. Roku 1926 činila odchylka již jeden metr a ve zdivu se objevily trhliny. Zpevnění železnými pásy nepomohlo a tak byla 4. května 1934 zbourána. Nová rozhledna na tom samém místě vyrostla pod vedením architekta Karla Houry již v srpnu 1934. Je vysoká 31 m a na její vrchol vede 182 schodů. V roce 1868 byl ze Svatoboru vybrán jeden ze základních kamenů Národního divadla.

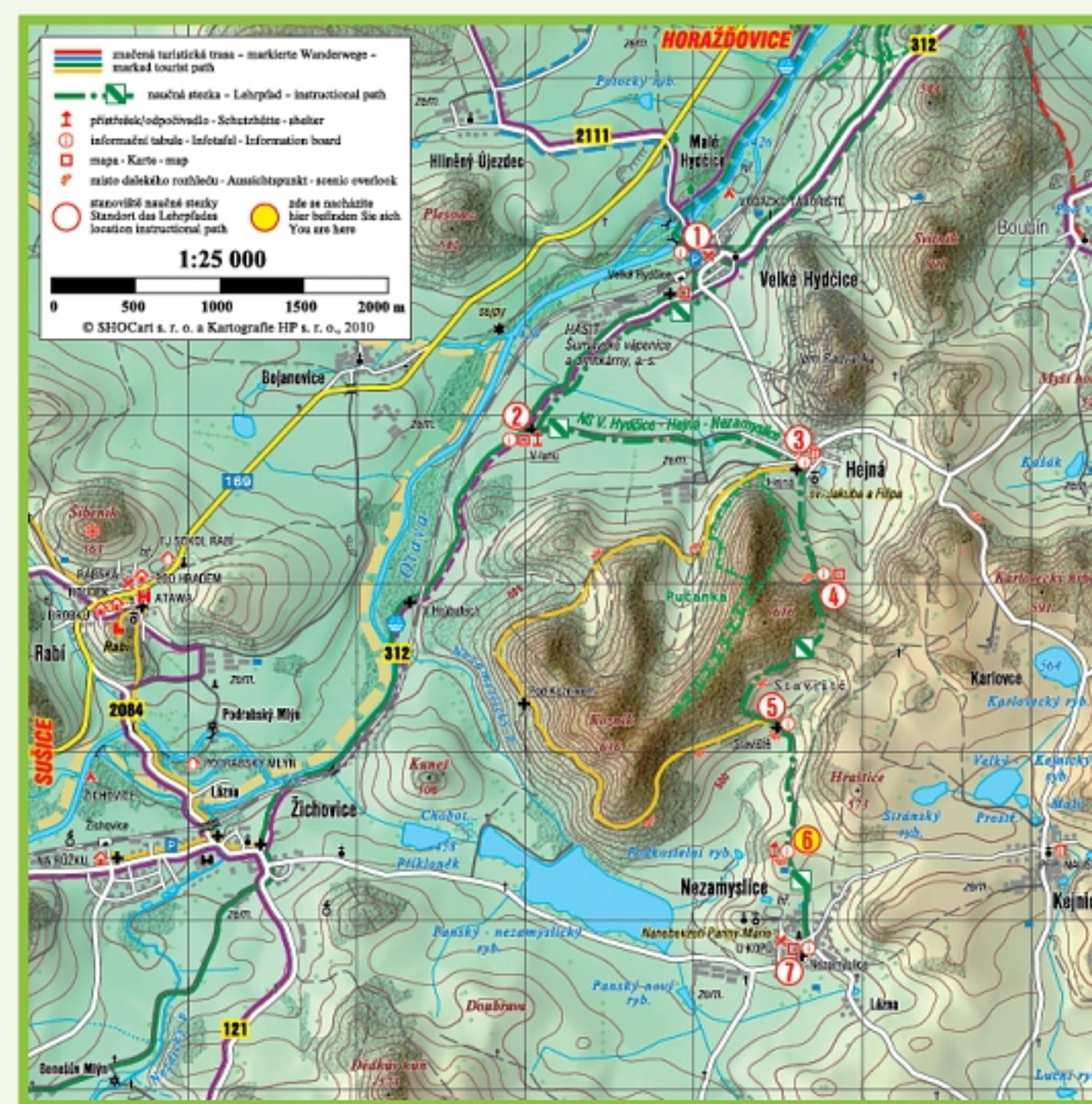

Nezamyslický rybník

Nezamyslický rybník

Zhruba kilometr západně od Nezamyslic se v nadmořské výšce 462 m rozkládá Panský nebo-li Nezamyslický rybník. Rybochovný, biologicky cenný a také největší rybník v otevřené krajině Pošumaví je dlouhý 1 300 m, hluboký 3,5 m a odvodňován je Nezamyslickým potokem. Nad stříbitě lesklou hladinou rybníka se zvedá vrchol Kozníku, na jehož hřeben navazuje směrem k Hejně přírodní rezervace Pučanka.

 Die Aussicht über Nezamyslice von links nach rechts. Man kann von hier aus Javorník, Domoraz, das Schulgebäude, die Maria-Himmelfahrt-Kirche, Svatobor und den Nezamyslicer Teich sehen.

Naučná stezka

Velké Hydčice–Hejná–Nezamyslice

Nezamyslice

Vážení návštěvníci

Nacházíte se na naučné stezce spojující obce Velké Hydčice, Hejná a Nezamyslice. Na 7 informačních tabulích Vám přiblížíme bohatou historii, přírodní zajímavosti a další zajímavá místa v těchto obcích a jejich okolí. Milovníci přírody a zdatnější turisté si trasu mohou prodloužit okruhem okolo vrchů Pučanka a Kozník. Okruh je značen žlutou pásovou značkou a vedle krásné přírody si na něm jistě užijete i daleké výhledy do krajiny. Přejeme Vám nevšední zážitky a šťastné putování.

www.hsd.cz/ounezamyslice
www.prachensko.org

Naučná stezka vznikla ve spolupráci s německým partnerským městem Regen, který od roku 2007 rozvíjí přeshraniční spolupráci s obcemi mikroregionu Prácheňsko. „Perla na řece“ - ne nadarmo je tak Regen nazýván. Lázeňské město ležící v srdci Bavorského lesa má po všech stránkách co nabídnout. Více informací o městě, turistické nabídce a možnostech vyžití najdete na www.regen.de. Informace na těchto stránkách jsou zpracovány i v českém jazyce.

Nezamyslice

Prvními trvalými obyvateli Pootaví byli rýžovníci zlata. Žili zde již řadu století před naším letopočtem a v místech s příhodnými podmínkami zakládali malé osady. Krajem již tehdy procházela významná mezinárodní obchodní Zlatá stezka, po níž se dopravovalo i itavské zlato. Těžba pokračovala v prvních staletích našeho věku, kdy postupně původní keltské obyvatelstvo bylo nahrazeno Slovany. Dávné osídlení Nezamyslicka dokládají nálezy tuhové keramiky, části pravěkého vykuřovačla a kamenného brousku pravděpodobně z 5. století, objevené nedaleko kostela.

Nezamyslice, v pozadí vrch Kozník

Důležitou událostí v rozvoji oblasti bylo založení benediktinského újezdního kláštera v Nezamyslicích. Klášter spadl pod správu břevnovského kláštera v Praze a právě v souvislosti s Břevnovem bývá uváděna tzv. darovací listina, podle níž kníže Břetislav I. daroval Nezamyslice a řadu dalších vsí v roce 1045 benediktinskému řádu. Klášter stával zřejmě vedle kostela, v místech kde dnes stojí budova bývalé školy.

Zdejší poddaní odváděli na nedaleký hrad Prácheň poplatky z píce, vajec, sýrů a drůbeže. Částečně je této povinnosti zbavil roku 1346 vlastník Práchně a Horažďovic Vilém ze Strakonice. Zároveň přenesl na zdejšího opata i výkon některých soudních pravomocí.

Své poslání plnil klášter až do Žižkova prvního tažení na nedaleký hrad Rabí v roce 1420. Tehdy husité klášter vyplenili a sedm nezamyslických mnichů bylo pod hradbami hradu upáleno. Klášter už nebyl obnoven a celý nezamyslický újezd břevnovských benediktinů zanikl. Poté byla ves připojena k hradu Rabí. Roku 1565 koupil Nezamyslice Jan Kavka z Říčan a připojil je k žichovickému panství. Roku 1707 přechází žichovické panství včetně Nezamyslic do majetku kardinála a pasovského biskupa Jana Filipa z Lamberka. Rod Lamberků vlastnil panství až do roku 1945.

Od roku 1980 do roku 1992 byly Nezamyslice částí střediskové obce Žichovice. V roce 1992 na přání občanů byly vypsané volby do obecního zastupitelstva a obec Nezamyslice se stala opět samostatnou.

Kostel Nanebevzetí Panny Marie

Farní kostel Nanebevzetí Panny Marie je opravdovým skvostem a přehlídkou několika uměleckých slohů. Byl postaven ve 13. století v románském slohu. Následná přestavba ve 14. století dala vsi na krátkou dobu i nové jméno – „Weisskirche“, Bílý kostel.

Hlavní a boční lodě jsou sklenuty pozdně gotickou diamantovou klenbou, která patří mezi stavební klenoty architektury. V první polovině 18. století byl kostel zbarokizován. Při barokních úpravách interiéru kostela byly pořízeny mohutné křtitelnice, výzdoba bočních oltářů a kazatelny. Pseudogotický hlavní oltář byl zhotoven dle návrhu

J. Mockera v 19. století. Skutečným uměleckým vrcholem je bohatě polychromovaná dřevorezba Nezamyslické Madony z doby kolem roku 1450. V 17. století se ke zdejšímu kostelu konaly velké poutě.

Kaple sv. Erazima

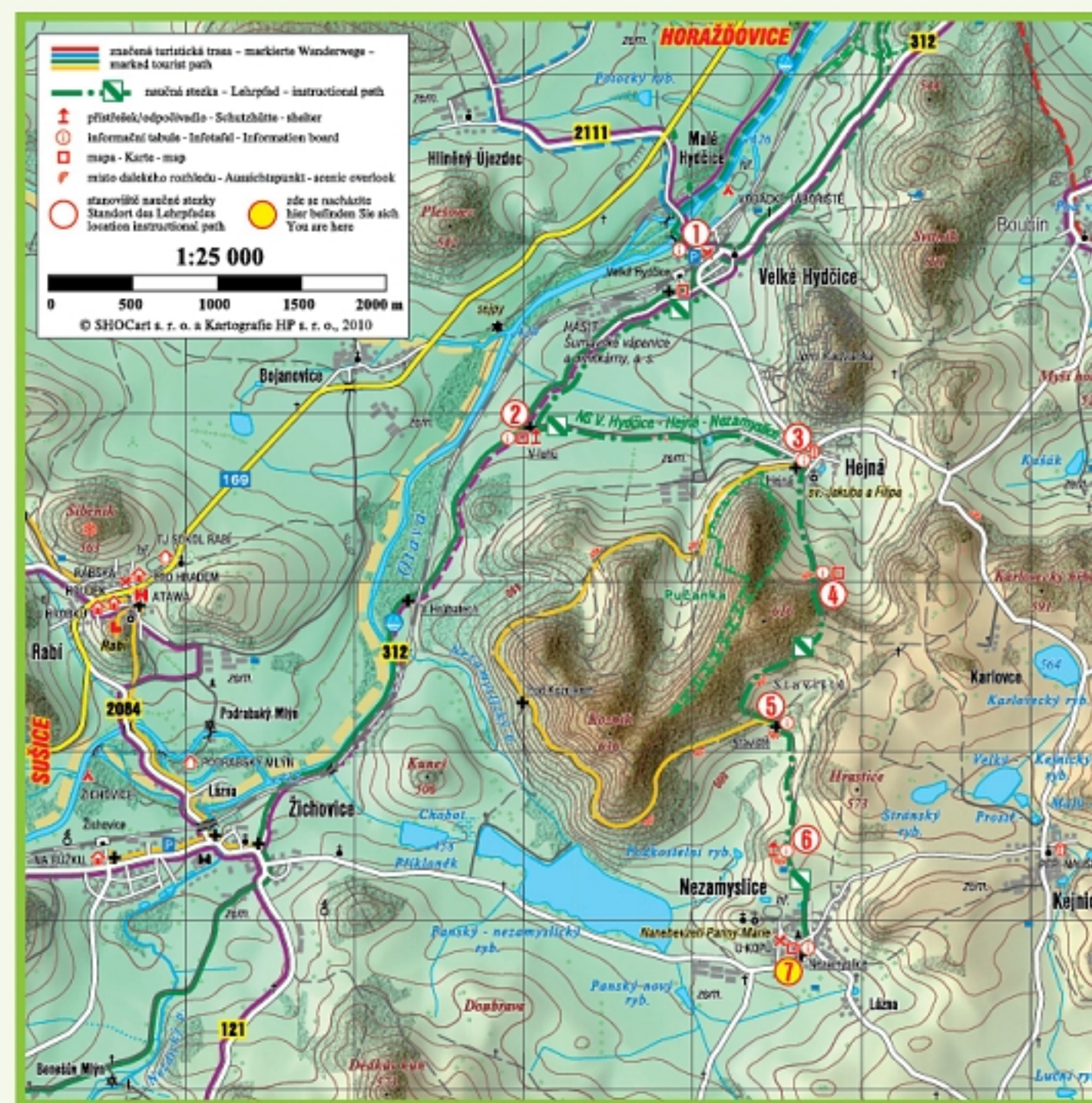
K pamětihodnostem Nezamyslic patří hřbitovní kaple sv. Erazima, založena Jindřichem Libštejnským z Kolovrat v první polovině 17. století. Dnešní podobu získala po úpravě z roku 1860, kdy byla přeměněna na rodový panteon a hrobku rodiny Lamberků, který vlastnil zdejší panství od roku 1707. V interiéru kaple je velmi hodnotný soubor novogotických řezb (oltář, empora a nástěnná výzdoba). Toto vnitřní vybavení vytvořil v polovině 19. století řezbář Jan Rint a jedná se o jeho vrcholné dílo. V průčelí kaple pod pískovcovou rozetou je umístěn bohatý erb rodu Lamberků. V kapli jsou také umístěny lamberské náhrobníky ze 16. a 17. století, přenesené sem ze zrušeného hřbitova v Salzburku.

V obci stojí dále socha sv. Jana Nepomuckého na podstavci, který nese datum 1726. Za pozornost stojí i barokní fara a také budova místní školy v těsném sousedství kostela. Tuto školu v letech 1854–1855 navštěvoval Karel Klostermann. Dnes slouží škola jako bytový dům.

budova bývalé školy a kostel Nanebevzetí Panny Marie

 In Nezamyslice können wir sowohl die Maria-Himmelfahrt-Kirche, die St.Erazim-Kapelle, die St.Johann Nepomuk-Statue, das Barockp-farrhaus als auch das Schulgebäude direkt neben der Kirche sehen

Naučná stezka

Velké Hydčice–Hejná–Nezamyslice

www.regen.de

Partnerské město Regen

Velké Hydčice

Hejná

Nezamyslice

Naučná stezka vznikla ve spolupráci s německým partnerským městem Regen, který od roku 2007 rozvíjí přeshraniční spolupráci s obcemi mikroregionu Prácheňsko.

Během této spolupráce se zástupci obou stran několikrát pracovně setkali a společně se zúčastnili několika kulturních akcí. Díky tomu byly zahájeny další významné aktivity spolupráce nejen jednotlivých členských obcí, ale i občanských sdružení a vzdělávacích institucí. Město Regen a mikroregion Prácheňsko byly široké veřejnosti představeny v roce 2009 úspěšným projektem propagace „Prácheňsko po celý rok zve, vítá a provádí návštěvníky Pošumavím“.

Oba partnerské regiony mají z hlediska turistické nabídky a možností využití mnoho podobného. Splout na kánoji můžete jak v Čechách řeku Otavu, tak v Bavorsku Schwarzer Regen, který patří mezi nejkrásnější a nejpořitažlivější řeky v celém Německu. Cyklisté v Bavorsku mohou putovat údolím Regenu po dálkové cyklostezce Regental-Radweg, v Čechách se podél Otavy projedete po Otavské cyklostezce.

U Regenu vás okouzlí bílá rozebraná skála Phahl, u Hejné a Velkých Hydčic to je zase impozantní a z dálky viditelný vápencový lom Radvanka a vrch Pučanka, dnes přírodní rezervace. Zřícenina hradu Weissenstein tyčící se na bílých křemenových skalách Phalu a patřící k nejvýznamnějším hradním komplexům ve východním Bavorsku si svou monumentalitou nic nezadá s mohutnou zříceninou hradu Rabí.

Jen skleněný les na Horažďovicku zatím nemáme... Těch opravdových, zdravých a zelených je tu ale naštěstí stále dost a procházka jimi přinese každému jistě příjemný relax a zbavení se myšlenek na starosti všedního dne. Putování vám usnadní a zpříjemní značení a informační tabule naučné stezky.

Informační servis návštěvníkům města Regen a okolí poskytuje:

Informační centrum Regen
Schulgasse 2 – 94209 Regen
Tel.: +49 9921 60426
Fax: +49 9921 60433

Regen – „Perla na řece“

Chcete si užít svou dovolenou v přírodě a zároveň ve víru města? Máte chuť prožít dny plné akce a přesto relaxovat? Toužíte po objevování nádherné přírody a chtěli byste u toho i něco zažít? Buďte tedy srdečně zváni do Regenu!

Ve městě, kterému se nejen pro jeho malebnou polohu na březích řeky Schwarzer Regen a v kopcích Bavorského lesa přezdívá „Perla na řece“. V Regenu se snoubí pohodlí moderního lázeňského města s původním šarmem menších bavorských měst. A každý si tu přijde na své: turisté i domácí zde mohou navštívit a obdivovat spoustu jedinečných památek, které nejsou nikde jinde k vidění.

Přijďte obdivovat např. zříceninu hradu Weissenstein nebo tzv. „Žeroucí dům“ – das Fressende Haus – s největší soukromou sbírkou lahvíček na šňupací tabák na světě, či vůbec první Muzeum zemědělství – Landwirtschaftsmuseum – v Dolním Bavorsku, ojedinělý „Skleněný les“ a další atraktivita, jež činí toto lázeňské město známým široko daleko. Při relaxačních a oddechových procházkách městem určitě narazíte na Lázeňský park, kde jsou rozmístěny nádherné a zajímavé sochy, nachází se zde Kneippovo jezírko, naučná stezka na téma ryby nebo hřiště pro děti. Milovníci umění a kultury by si neměli nechat ujít menší „zacházku“ do Galerie Kalina nebo do Městské knihovny.

zřícenina hradu Weissenstein

Zřícenina hradu Weissenstein

Kdysi mocný hrad, který nechal vybudovat okolo roku 1100 hrabě von Bogen, patří k nejvýznamnějším hradním komplexům ve východním Bavorsku. Hrad se tyčí v nadmořské výšce 750 m přímo na bílé křemenové skále Phalu, která se táhne v délce mnoha kilometrů Bavorským lesem a u Weissensteinu dosahuje jednoho ze svých nejvyšších bodů. Mocný hrad sloužil jako ministerské sídlo a mnoho let odolával všem útokům. V rakouské válce o dědictví byl ale roku 1742 téměř srovnán se zemí. Jen několik málo budov, mezi nimi i mohutná hradní věž, toto běsnění přežilo.

Dnes se zde každé dva roky konají velké rytířské slavnosti, při kterých rytíři, hradní paní, lukostřelci, bojovníci s mečem, kejklíři a stánky s dobovými řemesly připomínají život na hradě a velkou bitvu o Weissenstein.

Skalního pásu „Phal“ se dříve obyvatelstvo bálo a říkalo se mu „čarodějné skály“. Dnes naopak přivádí tento bílý rozebraný skalní hřeben návštěvníky k úžasu a ne nadarmo patří k nejzajímavějším geologickým přírodním zajímavostem Bavorska. Skalní oblast okolo zříceniny hradu Weissenstein byla vyhlášena chráněnou přírodní oblastí.

Také návštěva někdejší hradní sýpky, tzv. „Žeroucího domu“, se jistě vyplatí. Nachází se zde vzpomínková světnice básníka Siegfrieda von Vegesacka, který tu pobýval, a na světě největší soukromá sbírka lahvíček na šňupací tabák. Konají se tu výstavy regionálních umělců a jsou tu k vidění i archeologické nálezy z tohoto místa.

Skleněný les

Skleněný les

U zříceniny hradu Weissenstein vyrůstá na ploše 2 000 m² „Skleněný les“, jaký nikde jinde nenajdete.

Listy těchto stromů nešustí, na jejich větvích neraší pupeny, jejich letokruhy budete hledat marně. Ani smrky, ani osiky či borovice tady nemají kořeny. Stromy, které rostou v Regenu na křemenové skále – Phalu, jsou prostě jedinečné a nenaleznete je v žádném jiném lese bavorských hor, ani nikde jinde na světě. Tento les, který si „vysadilo“ město Regen, je ze skla.

Skleněný les patří k nejvýznamnějším pozoruhodnostem zdejších vzdušných lázní. Je nespornou turistickou atrakcí a zároveň uměleckým dílem. V roce 2002 bylo město za Skleněný les vyznamenáno Cenou Skleněné cesty (Glasstrassenpreis), která je oceněním za mimořádně dobré spojení cestovního ruchu se sklářskou tradicí a kulturou.

Nesmíme však opomenout ani návštěvu regenského Lázeňského parku se stezkou „Skulpturenweg“ a se Skleněným uzlem, jenž se nachází bezprostředně u břehu řeky Regen.

Muzeum zemědělství

V Muzeu zemědělství, jediném muzeu v Dolním Bavorsku specializovaném na agrární dějiny, se můžete vydat v čase až do 18. století. Poznáte zde, jak žili lidé na venkově v dávných dobách a co všechno práce na venkově obnášela.

Na 2 000 m² expozic můžete prožít kousek historie a dozvědět se například, jak fungovala vyklepávačka lněných semínek, zve-

dák na stromy, stroj na slaměná lana a další zemědělské stroje, které jsou dnes na dvorech v Bavorském lese sotva kde k vidění. Pohyblivé modely, zvukové efekty, scénické prvky, filmy nebo zemědělské stroje, které mohou návštěvníci stisknutím tlačítka sami uvést do chodu, umožní celé rodině napínavou cestu časem do minulosti.

Regen je také znám díky festivalu „drumherum“ (kolem dokola), který je považován za největší festival lidové hudby Bavorska, nebo díky gastronomickému festivalu s názvem Pichelsteinerfest.

Každé dva roky se o svatodušních svátcích stává celé město Regen na pět dní jevištěm a jako malé město i dějištěm pro největší a nejvýznamnější festival lidové hudby v Bavorsku. Více než 40 000 návštěvníků a daleko více než 2 000 hudebníků ze všech částí Bavorska a mnohých zemí Evropy jsou v této době očekáváni v Regenu. Při festivalu „drumherum“ pak ukážou, jak živá a strhující může být lidová hudba.

Pichelsteinská slavnost ve městě Regenu patří k největším, nejstarším a nejtradičnějším lidovým slavnostem Dolního Bavorska. Tisíce návštěvníků se na konci července baví u nesčetných občůdků a stánků na dvou velkých místech, kde se slaví. A také si mohou poslechnout více než 30 hudebních skupin, které vystupují ve čtyřech různých halách.

Slavnost je známá a oblíbená i daleko za hranicemi města také díky svému rámcovému programu a Pichelsteinské polévce (Eintopf). Pichelsteinský Eintopf patří k této slavnosti stejně jako jinde preclíky, dobrých 3 000 porcí se na Pichelsteinské pondělní rozdává a zkonsumuje během jediné hodiny. Recept na tuto polévku, která dala slavnosti jméno, je k nalezení v mnoha kuchařských knihách.

Jedinečná je v Bavorském lese při této příležitosti gondolová plavba se spoustou lodí, které jsou namáhavou ruční prací upraveny podle každoročně se měnícího motto slavnosti.

Již u místního ukazatele v Regenu okouzlí všechny návštěvníky vodní hry na řece, díky různým tryskám a fontánám stříká voda 35 metrů vysoko do vzduchu a několik set světelných paprsků vrhá vodní hry i poběžní promenádu do opravdové záře.

Skleněný uzel

Regen